

Иран је занимљив случај како оно што је добро за Државу не мора нужно да буде добро за становништво, и обратно. То је иначе чест случај са империјама које економску снагу базирају на меркантилизму или експлоатацији освојених територија, али ређи када се ради о континенталним царствима окруженим непријатељима која морају да воде рачуна о унутрашњој социјалној кохезији, што међутим многа свеједно пренебрегавају.

Парадокс је да је национални интерес Ирана као државе много успешније заступао шах него исламистички режим

На страну природа револуције која се спомиње на прикаченом постеру, парадокс је да је национални интерес Ирана као државе много успешније заступао шах него исламистички режим, иако је он извршио бројне друштвене промене у корист становништва и уводећи ограничену демократију, али истовремено водећи авантуристичку спољну политику, која је била са интернационалистичким аспирацијама, делом засниваном на есхатологији, које нису имале везе са националним интересима.

Наводно постоји Хомеинијев цитат, мада је његова аутентичност под знаком питања, "Нека (ова) земља изгори, ако Ислам изађе победоносан на Свету". Чак и да овај цитат није аутентичан, постоје бројни други који јесу, а који одражавају слична гледишта. Исламска револуција је била универзалистичка, и Хомеини је експлицитно држао национализам за паганизам, чиме је газио иранску самобитност која сеже до раног гвозденог доба исто као што је Реза Пахлави газио исламску традицију која сеже до арапског освајања у седмом веку. У том смислу глобалне аспирације исламистичке револуције су биле веома налик оним бољшевичке и претходно буржоаских.

Иранско „дупло голо“

Пише: Андреј Тирић
среда, 14 јануар 2026 17:50

Иранско „дупло голо“

Пише: Андреј Ћирић
среда, 14 јануар 2026 17:50

